

traadt i Kraft for de værnepligtige, som mødte ved Hæren 12. November 1947, og omfattede stort set Halvdelen af Hærens Mandskab. Det havde ikke været Forsvarsministeren saa lidt som den tidligere Forsvarsminister muligt at opfylde alle de Ønsker om Ændringer paa en Række Omraader, som fra Generalkommandoens Side var gjort til en Forudsætning for Tjenestetidens Nedsættelse.

Forsvarsministeren havde efter Regeringsskiftet overtaget Hvervet som Formand for Forsvarskommissionen. Der var i nogen Tid blevet arbejdet paa at forberede Realitetsforhandlinger i Kommissionen om at faa den nuværende Tilstand bragt til Ophør.

Ved det Genopbygningsarbejde, som hidtil var foretaget, havde 1937-Ordningen i Overensstemmelse med Bemyndigelsesloven været vejledende. Der var foretaget Beregning af, hvad det vilde koste, hvis der i Løbet af 3 Aar skulde anskaffes Materiel til Genopbygning af en Ordning, hvorved 1937-Ordningen skulde være vejledende. Herefter skulde Hæren bruge 841 Mill. Kr., Søværnet 306 Mill. Kr. og Luftværnet 184 Mill. Kr., i alt 1 331 Mill. Kr. Men skulde Hæren og Søværnet forsynes med det Materiel, som Ordningen af 1937 indeholdt, vilde det efter en Beretning foretaget paa Grundlag af Prisniveauet i 1945 koste 1 500 Mill. Kr.

Siden Befrielsen var der foretaget Indkøb, bl. a. af Uniformer, til et samlet Beløb af 150 Mill. Kr. De store Beløb til militære Foranstaltninger, der var bevilget siden Befrielsen, var for Størstedelen gaaet til Driftsomkostninger ved Tysklandsbrigaden, Bevogtning af Sydgrænsen og Bornholm, Minestrygningstjeneste, Uddannelse af værnepligtige og Befalingsmænd, Kostforplejning, Istandsættelse og Modernisering af Kaserneanlæg m. m. Af de 38 Mill. Kr. som paa Finansloven for 1947—48 var afsat til Indkøb af Materiel til Hæren, vilde ved Afslutningen af Finansaaret 33 Mill. Kr. være ubenyttet. Heller ikke for Søværnets Vedkommende vilde det være lykkelig at udnytte Bevillingerne til Indkøb af nyt Materiel. Aarsagen hertil var Knaphed paa udenlandsk Valuta. Regeringen havde i nogen Tid arbejdet paa at finde en Ordning.

Forsvarsministeren tilbageviste tilsidst fremkomne Paa-stande om, at der af Danmark, Norge og Sverige var afsluttet en hemmelig Militæraftale med England og De forenede Stater. Skønt Ministeren havde meddelt, at Regeringen ikke kendte en saadan Aftale, opretholdtes Paastanden under Henvisning til, at der var købt engelske Vaaben til de danske Værn. Dette var rigtigt, men vi havde ogsaa faaet Vaaben fra Sverige og af tysk Oprindelse fra Amerikanerne. Heraf kunde naturligvis ikke drages den Slutning, at vi har en hemmelig Militær-